

РЕШЕНИЕ

№ 7336

гр. София, 02.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав,
в публично заседание на 12.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ева Пелова

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **8067** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. АПК, вр. чл. 1 от ЗОДОВ.

Образувано е по искова молба вх. № 28451/13.08.2021г. на А. П. Х., чрез адв. П., срещу [община], с искане за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 1000 лева, за причинени имуществени вреди и сумата от 4000 лева, за причинени неимуществени вреди.

В исковата молба се твърди, че вредите произтичат от действия и бездействия на [община], считано от 01.03.1991г., с приемането на ЗСПЗЗ, от когато ищцата е правила многократни опити да се снабди с удостоверение за наследници на Г. И. Ч., както и с документи по чл.12, ал.2 от ЗСПЗЗ за доказване собствеността върху земеделски земи, с цел предявяване на реституционни права, като крайна дата на претендираните имуществени вреди е 13.08.2021г., към която ответника продължава да осъществява неправомерното си поведение. Сочи се, че длъжностните лица при [община] – кмета и кметския наместник на [населено място], чрез лошото ръководене на общината и неправилно взети решения, са довели до изгубването или унищожаването на емлячния регистър на [населено място], както и актовете за гражданско състояние на наследодателя на ищцата, довело до отказ да ѝ бъдат издадени исканите документи и не ѝ е оказано необходимото по закон съдействие.

В съдебно заседание ищцата поддържа исковата молба. Прави искане за присъждане на разноски, съгласно представен списък.

Ответникът – [община], редовно призовани, изпращат процесуален представител,

който оспорва исковата претенция изцяло. Аргументи за неоснователност на иска са изложени в отговора по исковата молба и представената писмена защита. Претендира присъждането на разноски.

Представителят на СГП счита предявения иск за неоснователен и недоказан.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа страна следното:

Съгласно справки № 38 и № 39 /24.06.2005г. от Дирекция „Държавен архив“ – [населено място] И. Ч. от [населено място] притежава обработваема земя от 18,30 дка, а Л. Г. притежава обработваема земя – 10 дка.

С писмо изх. № 241/02.10.2013г. ОДЗ-гр.П., ОСЗ – [населено място] уведомили ищцата, че приложените копия на документи в ОСЗ – [населено място] касаят имоти, попадащи в урбанизираната територия на [населено място]. Приложените справки от „Държавен архив“ – [населено място] касаят имоти, които са земеделска земя. След направената справка в регистрите на ОСЗ -гр. Трън е установено, че в срока, съгласно чл.11, ал.1 от ЗСПЗЗ не е постъпило заявление от наследниците на Г. Ч. и Л. Г. за описаните имоти.

С писмо изх. № 614/21.08.2014г. ОДЗ – [населено място] уведомили ищцата, че след извършена проверка в архива на ОСЗ –гр.Трън е установено, че не фигурира като собственик или наследник на земеделски земи, находящи се в землището на [населено място], откъдето следва, че в законоустановения срок по чл.11, ал.1 и ал.2 от ЗСПЗЗ не е подадено заявление за възстановяване правото на собственост на имоти, находящи се в землището на [населено място].

С писмо изх.№ М-02-19-/1/06.01.2016г. [община] уведомили ищцата относно реда за възстановяване собствеността върху земеделските земи, както и, че в архива на общината емлячния регистър на [населено място] не се открива, поради което следва да се обърне към ОСЗ или да докаже собствеността си по съдебен ред.

С писмо изх. № РД-2043-1/21.01.2018г. ОДЗ-гр.П. уведомили ищцата за процедурата по възстановяване собствеността върху земеделските земи, като при проверка в ОСЗ-гр.Трън не е установено входирано заявление за възстановяване на земеделски земи и гори на посочените в жалбата й лица, както и, че срока за предявяване на иск по чл.11, ал.2 от ЗСПЗЗ е изтекъл на 14.05.2007г. и към настоящия момент няма промяна в законодателството.

С писмо вх. № РД-10-03-9239-1/13.11.2019г. ОСЗ –гр.Трън уведомили ищцата, че при направена щателна проверка в регистрите им – FERMA3, FRZPK, FPG_V и FPG за всички посочени в молбата й имена , както и за фигуриращите в приложените документи, не са открити подадени заявления за възстановяване правото на собственост по реда на ЗСПЗЗ и ЗВСГЗГФ за землището на [населено място].

За трудностите за установяване и документиране на правата на ищцата върху земеделски земи на територията на общ. Трън ищцата сезирала О. на РБ.

С писмо изх. № 7/24.01.2020г. ответника уведомил ищцата, че след направените справки в личните регистрационни картони и регистрите на населението на [населено място], удостоверение за наследници не могат да й представят, тъй като не са открити данни за гражданското състояние на Г. Ч., с посочване текста на разпоредбите на чл.11, ал.5 и чл.10 и чл.8, ал.2 от Наредба № РД-02-20/24.04.2012г. за издаване на удостоверения въз основа регистъра на населението.

С постановление от 15.04.2021г. РП-гр.П. отказала да образува досъдебно производство по преписка № 368/2021г., по твърденията на ищцата, за

неправомерни действия и обработване от арендатор – В. Т. В. на нейни наследствени земеделски земи, намиращи се в [населено място].

С писма изх. №41, 42/02.07.2021г. км. наместник на [населено място] уведоми ищцата, че удостоверение за собственост на земите от емлячен регистър на [населено място] на името на Л. И. и Й. М. не може да ѝ бъде предоставен, тъй като в архива на [населено място] няма емлячен регистър на [населено място].

С писмо изх. № 43/05.07.2021г. км. наместник на [населено място] уведомили ищцата, че не могат да ѝ предоставят удостоверение за собственост на земите от емлячен регистър на [населено място] на името на Г. Ч. тъй като в архива на [населено място] няма емлячен регистър на [населено място]. Не мога да ѝ предоставят удостоверение за родствени връзки и удостоверение за наследници на Г. Ч., тъй като лицето нямало личен регистрационен картон, не е вписан в регистрите на населението на [населено място] от 1957г. Не били открити и други данни за гражданското състояние на Г. Ч., акт за смърт от 1950 до 1957 г., с вписване разпоредбите на чл.10, ал.1, и чл.11, ал.5 от горепосочената Наредба.

По делото е представена справка за средни цени на сделките със земеделска земя през 2020г.

Св. М. е в приятелски отношения с ищцата, която преди работела като данъчен инспектор. Споделила ѝ, че има неприятности, не може да си вземе документите от поземлената комисия, разкарвали са я да ходи и да издирва пътя на документите, откъде и как са изчезнали от [община], което и създадо допълнителни неприятности, харчене на пари, напрежение и повлияло върху здравословното ѝ състояние, оплаквала се от главоболие и притеснение. Св. М. и ищцата се познавали от около пет години, живеели в един и същи блок. Св. М. видяла ищцата разстроена и със сълзи на очи разказала как се бори с общината и никой не ѝ обръща внимание. Изисквала документи за удостоверение за наследници на нейни починали роднини, но общината не ѝ съдействала, унижавала я. През м. юли и август 2021 г. ищцата била зле психически, тъй като получила отказно писмо от общината, с която имала конфликт около 10 години, което повлияло на психическото ѝ състояние, станала по-затворена, страхлива, тъжна, обидена, разтревожена.

При така установеното от фактическа страна, съдът приема от правна страна, следното:

Искът по ЗОДОВ е процесуално допустим – подаден е от активно легитимирана страна, която твърди, че от незаконосъобразни актове, действия и бездействия са претърпени не/имуществени вреди, а разгледан по същество, същият се явява неоснователен.

Съгласно чл. 4 от ЗОДОВ държавата и общините дължат обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностното лице. В този смисъл, тъй като имуществената отговорност по този закон е обективна, безвиновна, вината не е елемент от фактическия състав на отговорността. Искът се предявява срещу органите, от чиито незаконни актове, действия и бездействие са причинени вредите (чл. 7 ЗОДОВ). Основателността на иск с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ, съответно ангажирането на отговорността на държавата, предполага установяването на кумулативното наличие на следните предпоставки: 1. незаконосъобразен акт, отменен по съответния ред, включително нищожен или оттеглен (съгласно чл. 204, ал. 3 АПК), или незаконосъобразно действие или

бездействие на орган или длъжностно лице, при или по повод изпълнение на административна дейност; 2. вредоносен резултат, наличие на реална вреда, настъпила за ищеца (имуществена или неимуществена); 3. причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт, незаконосъобразното действие или бездействие и настъпилия вредоносен резултат. При липса на някой от елементите на посочения фактически състав не може да се реализира отговорността на държавата по посочения ред.

В процесния случай съдът намира, че не са налице предпоставките за ангажиране на отговорността на [община]. Съгласно чл. 204, ал. 2 АПК искът за обезщетения за вреди може да се предяви и заедно с оспорването на административен акт. Ищецът по исковата молба, е посочил, че причинените вреди са следствие от действия и бездействия на длъжностни лица при [община].

Съгласно чл.23 от Наредбата за гражданското състояние / отм. / актовете за гражданското състояние на лицата са: акт за раждане, акт за сключване на граждански брак и акт за смърт. Съгласно разпоредбата на чл.25 от същият подзаконов нормативен акт длъжностно лице по гражданското състояние в населеното място е председателят на изпълнителния комитет на общинския народен съвет или кметът. Председателят на изпълнителния комитет на общинския народен съвет и кметът могат да възложат с писмена заповед изпълнението на длъжността по гражданско състояние на други служебни лица от народния съвет или кметството. Длъжностното лице по гражданско състояние действа само в пределите на района на общинския народен съвет или кметството. В цитираната в исковата молба поднормативна уредба не се съдържа уреждане на реда и начина за издаване на удостоверение за наследници. Видно от депозираните по делото доказателства при направените справки в личните регистрационни картони и регистрите на населението в [населено място] не са открити данни за гражданското състояние на Г. Ч. , а в архива на [община] няма емлячен регистър на [населено място]. Твърденията на ищцата, че архива е унищожен или изгубен от ответника не се подкрепя от нито едно от депозираните по делото доказателства. По силата на чл. 11, ал.2 от Наредба № РД-02-20-6 от 24.04.2012г. за издаване на удостоверения въз основа на регистъра на населението за определяне на наследниците по закон длъжностното лице прави пълна проверка в регистъра на населението, а когато е необходимо, и в регистрите на актовете за гражданско състояние. Видно от доказателствата по делото ответника е направил тези проверки , в резултат на които е установено, че не се откриват данни за гражданското състояние на Г. Ч.. Отказа да се издаде удостоверение за наследници е обективиран в писмо изх. № 7/24.01.2020г. на [община], като по делото няма данни ищцата да е предприела действия по обжалването му по съдебен ред, съгласно изискванията на чл.8, ал.2 от Наредба № РД-02-20-6 от 24.04.2012г. за издаване на удостоверения въз основа на регистъра на населението. Не почива върху данните по делото твърдението, че поради без/действие на ответника, ищцата е била поставена в невъзможност да предяви претенциите си по реда на чл.12, ал.2 от ЗСПЗЗ, тъй като след снабдяване със справката от Държавния архив, по делото няма данни ищцата да е правила опити да набави посочените в ЗСПЗЗ документи, като първата й такава стъпка е от 2013г., а крайният срок за поземлена реституция, определена със ЗСПЗЗ е 14.05.2007г., поради което не може да се сподели виждането, че без/действията на ответника са отнели възможността на ищцата да предяви реституционните си претенции, посредством неиздаването на поисканото удостоверение за наследници. Не почива върху

материалите по делото твърдението, че [община] е отказала издаване на искания документ, поради изгубени или унищожени актове, тъй като подобни данни не се намират в приложената по делото кореспонденция по този въпрос, а отделно от това ищцата не ангажира никакви доказателства за това си твърдение, поради което съдът приема това изявление за недоказано. В писмата от ОСЗ – [населено място] и ОДЗ – [населено място] е посочено единствено, че приложените справки от Държавния архив касаят имоти, които са земеделска земя, за които в срока по чл.11, ал.1 от ЗСПЗЗ не е постъпило заявление от наследниците на Г. Ч. и Л. Г., но не и, че срока е пропуснат, поради непопълване с необходимите документи.

Съгласно чл. 204, ал. 4 АПК незаконосъобразността на действието или бездействието се установява от съда, пред който е предявен искът за обезщетение. Имат се предвид фактически действия или бездействия, т.е такива които не са свързани с издаването на административен акт. По делото не са представени доказателства и не се установи без/действие на ответника, свързано с възможността за издаване на необходимото удостоверение за наследници, но именно поради противоправното си без/действие не го е сторил, като е унищожил или изгубил емлячния регистър на [населено място]. От приложените по делото доказателства не се установяват незаконосъобразно извършени действия и бездействия в хода на извършените проверки от страна на [община] по подадените от ищцата заявления за издаване на удостоверения за наследници. Липсва действие/бездействие на администрация, а всички действия или бездействия на физически лица, извън държавната им служба, не са в приложното поле на отговорността по чл. 1 ЗОДОВ. Общината отговаря за вреди, причинени от незаконосъобразни действия или бездействия, т.е когато противоречат на закона или друг нормативен акт или когато не са предвидени в него. Такива в конкретната хипотеза на се установяват. Отделно от изложеното дотук, от страна на ищца, не са ангажирани никакви доказателства, от които да се направи връзката между твърдяните противоправни без/действия на ответника и причинените от това имуществени вреди, доколкото и преди момента на подаване на заявление за издаване на удостоверение за наследници ищцата е пропуснала срока за възстановяване на земеделски земи по ЗПСЗЗ. Не са ангажирани по делото и никакви доказателства за обосноваването на претендираните неимуществени вреди, ищцата не представи доказателства за неговото основание и размер, които да са вследствие на противоправно без/действие на ответника. Съдът е сезиран с осъдителен иск, при който ищецът следва да проведе главно и пълно доказване на претенцията си. Главното и пълно доказване на твърдените от ищца факти изисква доказването им с установените в ГПК средства. Ищецът е посочил факти, на които основава исканията си, и следва да представи доказателства за тях. Предвид гореизложеното следва да се приеме, че не е налице незаконосъобразен акт, действие или бездействие на ответника, които да са основание за ангажиране на отговорността му по реда на ЗОДОВ. Исковата молба се явява неоснователна и като такива следва да се отхвърли. С оглед изхода на спора, и на основание мл.143 от АПК, в тежест на ищцата следва да бъдат възложени, своевременно поисканите разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 600 лева, в полза на [община].

Така мотивиран, Административен съд София - град, II-ро отделение, 72-ри състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ искова молба вх. № 28451/13.08.2021г. на А. П. Х., чрез адв. П., срещу [община], с искане за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 1000 лева, за причинени имуществени вреди и сумата от 4000 лева, за причинени неимуществени вреди.

ОСЪЖДА А. П. Х. да заплати на [община] сумата от 600 лева, представляващи разноски за адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд на Република България.

ПРЕПИСИ да се връчат на страните.

СЪДИЯ: